

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.8.2014
COM(2014) 540 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om garantier dækket af det almindelige budget
Situationen pr. 31 december 2013**

{SWD(2014) 269 final}

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning	3
2.	Transaktioner garanteret af EU's budget	3
3.	Udviklingen i de garanterede transaktioner	5
3.1.	Transaktioner, der forvaltes direkte af Kommissionen	5
3.1.1.	Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme	5
3.1.2.	Betalingsbalancemekanismen	6
3.1.3.	Makrofinansiel bistand i form af lån (MFA-lån)	6
3.1.4.	Euratom-lån.....	7
3.2.	Udvikling i EIB's eksterne finansieringstransaktioner	7
4.	Risici dækket af EU's budget	8
4.1.	Definition af risiko	8
4.2.	Samlet risikosammensætning	8
4.3.	Årlig risiko dækket af EU's budget	10
4.3.1.	Risiko knyttet til medlemsstaterne	10
4.3.2.	Risiko knyttet til tredjelande	11
5.	Aktivering af garantierne og fondens udvikling	13
5.1.	Aktivering af garantierne	13
5.1.1.	Udbetalinger over de likvide midler	13
5.1.2.	Udbetalinger over EU's budget	13
5.1.3.	Træk på fonden og inddrivelser	13
5.2.	Udviklingen i fonden.....	14

1. INDLEDNING

Formålet med denne beretning er at redegøre for kreditrisikoen for EU's budget som følge af de garantier og lånetransaktioner, der henholdsvis stilles og gennemføres enten direkte af Den Europæiske Union eller indirekte gennem den garanti, som stilles for EIB's finansiering af projekter uden for EU.

Beretningen forelægges i henhold til artikel 149 i finansforordningen¹, hvori det hedder, at Kommissionen en gang om året skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til EU's budgetgarantier og risiciene i den forbindelse².

Beretningen er opbygget som følger: I afsnit 2 gennemgås de vigtigste træk ved de transaktioner, som garanteres af EU's budget; en række andre yderligere kriseforvaltningsmekanismer, som ikke medfører nogen risiko for EU's budget, gennemgås også. I afsnit 3 beskrives udviklingen i de garanterede transaktioner. I afsnit 4 fremhæves de vigtigste risici, som dækkes af EU's budget, mens afsnit 5 beskriver aktiveringen af garantierne og udviklingen i Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland ("fonden")³.

Denne beretning suppleres af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der indeholder en række detaljerede tabeller og forklarende bemærkninger. Det indeholder også en makroøkonomisk analyse af de lande, som nyder godt af lån og/eller garantier fra EU, og som tegner sig for hovedparten af fondens risici.

2. TRANSAKTIONER GARANTERET AF EU'S BUDGET

De risici, der dækkes af EU's budget, hidrører fra en bred vifte af udlåns- og garantitransaktioner, som kan inddeles i to kategorier:

- lån ydet af Den Europæiske Union med makroøkonomisk sigte, dvs. makrofinansiel bistand i form af lån⁴ ("MFA-lån") til tredjelande i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne, betalingsbalancelån⁵ ("BoP-lån") til medlemsstater, der ikke har indført euroen, og som har betalingsbalanceproblemer, lån under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme ("EFSM")⁶ til alle medlemsstater, som befinder sig i eller er alvorligt truet af en meget urolig økonomisk eller finansiell situation som følge af usædvanlige begivenheder, de ikke selv er herre over, og

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

² Den foregående beretning om garantier dækket af budgettet pr. 31. december 2012 findes i COM(2013) 871 final og SWD(2013) 504 final.

³ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (kodificeret udgave), "garantifondsforordningen" (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

⁴ Makrofinansiel bistand kan også ydes i form af gavebistand til tredjelande.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁶ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

- lån med mikroøkonomisk sigte, dvs. Euratom-lån og navnlig Den Europæiske Investeringsbanks finansiering af transaktioner i tredjelande, som er dækket af EU-garantier ("EIB's eksterne finansiering")⁷.

EIB's garanterede eksterne finansiering, Euratom-lånene og MFA-lånene til tredjelande er siden 1994 blevet dækket af fonden, mens BoP-lånene og EFSM-lånene dækkes direkte af EU's budget.

Fonden dækker misligholdelser af lån og lånegarantier, der er ydet til tredjelande eller til projekter i tredjelande. Den blev oprettet for at:

- danne en "likviditetsreserve" med det formål at undgå træk på EU's budget, hver gang der ikke eller ikke til tiden betales af på et garanteret lån, og
- skabe et instrument til sikring af budgetdisciplin ved fastlæggelse af en finansiel ramme for udviklingen af EU's politik vedrørende garantier for Kommissionens og EIB's lån til tredjelande⁸.

Hvis tredjelande optages som medlemsstater, er lån til disse lande ikke længere dækket af fonden, og risikoen skal bæres direkte af EU's budget. Fondens får tilført midler fra EU's budget og skal holdes på et niveau, der svarer til en vis procentdel af de udestående lån og lånegarantier, der dækkes af fonden. Denne procentdel, den såkaldte målsats, udgør i øjeblikket 9 %⁹. Hvis fondens midler ikke er tilstrækkelige, stilles de nødvendige midler til rådighed over EU's budget.

Andre kriseforvaltningsmekanismer, der ikke er dækket af EU's budget

Som led i krisehåndteringen er der blevet indført en række andre mekanismer, som dog *ikke* indebærer nogen risiko for EU's budget:

- *Den græske lånefacilitet (GLF)*¹⁰, som finansieres via bilaterale lån fra andre medlemsstater i euroområdet og administreres centralt af Kommissionen.
- *Den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF)*¹¹: EFSF blev oprettet af medlemsstaterne i euroområdet i medfør af de beslutninger, der blev truffet af Økofin-Rådet den 9. maj 2010. EFSF's opgave er at sikre den finansielle stabilitet i Europa ved at yde finansiell bistand til medlemsstaterne i euroområdet inden for rammerne af et makroøkonomisk tilpasningsprogram. EFSF blev oprettet som en midlertidig redningsmekanisme og yder lån til Grækenland (sammen med IMF og en række medlemsstater) og til Irland og Portugal (sammen med IMF, en række medlemsstater og

⁷ Se tabel A4 i arbejdsdokumentet for henvisninger til retsgrundlag.

⁸ Skønt de eksterne risici i sidste ende er dækket af EU's budget, fungerer garantifonden som et instrument, der beskytter EU's budget mod betalingsmisligholdelser. For den seneste årsrapport om fonden og forvaltningen heraf, se COM(2013) 661 final og det ledsagende arbejdsdokument (SWD(2012) 217 final).

⁹ For en omfattende beretning om fondens virke og målsatsen for tilførslen, se COM(2014) 214 final og det ledsagende arbejdsdokument (SWD(2014) 129 final).

¹⁰ Om GLF: http://ec.europa.eu/economy_finance/assistance_eu_ms/greek_loan_facility/index_en.htm.

¹¹ Om EFSF: <http://www.efsf.europa.eu>.

EU/EFSM)¹². I oktober 2010 blev det besluttet at oprette en permanent redningsmekanisme, den europæiske stabilitetsmekanisme.

- *Den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM)*¹³: ESM-traktaten trådte i kraft den 27. september 2012. Fra den dato blev ESM en permanent krisemekanisme og det vigtigste instrument for finansiering af nye programmer. EFSF fortsætter parallelt med ESM med sine igangværende programmer for Grækenland, Portugal og Irland, men deltager siden den 1. juli 2013 ikke længere i nye finansieringsprogrammer eller lånefaciliteter. ESM er en mellemstatslig organisation i henhold til international offentlig ret og har hjemsted i Luxembourg. Dens aktionærer er de 18 medlemsstater i euroområdet. Den samlede tegnede kapital er på 702 mia. EUR, hvoraf den indbetalte kapital udgør 80 mia. EUR (den sidste af fem trancher skal betales i første halvdel af 2014), og den engagerede kapital, der kan kræves indbetalt, er på 622 mia. EUR. Dens effektive udlånskapacitet er på 500 mia. EUR.

3. UDVIKLINGEN I DE GARANTEREDE TRANSAKTIONER

I dette afsnit beskrives udviklingen i de garanterede transaktioner, først i dem, der forvaltes direkte af Kommissionen, og derefter i dem, der forvaltes af EIB.

3.1. Transaktioner, der forvaltes direkte af Kommissionen

3.1.1. Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme

Økofin-Rådets konklusioner begrænser mekanismen til 60 mia. EUR¹⁴; samtidig begrænser artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning nr. 407/2010 det udestående beløb til den margin, der er til rådighed under loftet for egne indtægter.

I forlængelse af Rådets afgørelser om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Irland¹⁵ (op til 22,5 mia. EUR) og Portugal¹⁶ (op til 26 mia. EUR) blev der udbetalt 21,7 mia. EUR til Irland og 22,1 mia. EUR til Portugal.

Udvikling i 2013

Der var ingen nye transaktioner i 2013.

Pr. 31. december 2013 havde EFSM en tilbageværende kapacitet på 11,5 mia. EUR ud af dens maksimale kapacitet på 60 mia. EUR til om nødvendigt at yde yderligere bistand¹⁷.

¹² De lån, som ydes af EU/EFSM, garanteres af EU's budget.

¹³ Om EMS: <http://esm.europa.eu>.

¹⁴ Jf. pressemeddelelse om det ekstraordinære møde i Økofin-Rådet den 9.-10. maj 2010 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/114324.pdf).

¹⁵ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU af 7. december 2011 om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Irland (EUT L 30 af 4.2.2011, s. 348).

¹⁶ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU af 17. maj 2011 om tildeling af finansiel støtte fra Unionen til Portugal (EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88) se også berigtigelse (EUT L 178 af 10.7.2012, s. 15).

¹⁷ For yderligere oplysninger om EFSM henvises der til Kommissionens beretning om Den Europæiske Unions låntagnings- og långivningsaktiviteter i 2012, COM(2013) 752 final.

Udvikling efter den 31. december 2013

I marts 2014 blev den sidste tranche på 800 mio. EUR udbetalt til Irland, således at landets maksimale lånekapacitet er nået. Samtidig blev der udbetalt en yderligere tranche på 1,8 mia. EUR til Portugal.

3.1.2. Betalingsbalancemekanismen

EU's mellemfristede finansielle bistand under betalingsbalancemekanismen blev reaktiveret i november 2008 for at hjælpe Ungarn og derefter i januar og maj 2009 for at hjælpe Letland og Rumænien med at genskabe markedets tillid med et samlet lånetilsagn på 14,6 mia. EUR. Ud af dette beløb vil 1,2 mia. EUR ikke blive udbetalt, da udbetalingsfristen er udløbet.

Udvikling i 2013

For så vidt angår Rumænien besluttede Rådet den 12. maj 2011 at yde landet forebyggende finansiell bistand på op til 1,4 mia. EUR ud over de 5 mia. EUR i støtte, som allerede var ydet¹⁸. Der blev dog ikke behov for udbetalinger, og faciliteten udløb den 31. marts 2013.

Den 22. oktober 2013 besluttede Rådet at stille yderligere forebyggende mellemsigtet finansiell bistand¹⁹ til rådighed for Rumænien til et beløb på højst 2 mia. EUR i form af et lån med en gennemsnitlig maksimal løbetid på otte år. Der kan anmodes om midler indtil den 30. september 2015.

Pr. 31. december 2013 havde betalingsbalancefaciliteten en tilbageværende kapacitet på 36,6 mia. EUR ud af dens maksimale kapacitet på 50 mia. EUR til om nødvendigt at yde yderligere bistand.

Udvikling efter den 31. december 2013

Der blev ikke gennemført nogen yderligere transaktioner.

3.1.3. Makrofinansiell bistand i form af lån (MFA-lån)

Efter Lissabontraktatens ikrafttræden vedtages MFA-afgørelser ikke længere af Rådet alene, men efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Udvikling i 2013

Der blev kun foretaget én udbetaling på 100 mio. EUR til Bosnien-Hercegovina i denne periode. Modtagerlandene tilbagebetalte 80,9 mio. EUR (Rumænien 12,5 mio. EUR, Bosnien-Hercegovina 4 mio. EUR, FYROM 7,4 mio. EUR, Serbien 44,76 mio. EUR, Montenegro 0,24 mio. EUR og Tadsjikistan 12 mio. EUR).

Det udestående beløb for MFA-lånene steg fra 545,5 mio. EUR til 564,6 mio. EUR i 2013.

¹⁸ Rådets afgørelse 2011/288/EU af 12. maj 2011 om forebyggende mellemfristet finansiell EU-bistand til Rumænien (EUT L 132 af 19.5.2011, s. 15).

¹⁹ Rådets afgørelse 2013/531/EU af 22. oktober 2013 om forebyggende mellemfristet finansiell EU-bistand til Rumænien (EUT L 286 af 29.10.2013, s. 1).

Udvikling efter den 31. december 2013

Den MFA-bistand til Ukraine, som blev godkendt i 2010²⁰, udgør sammen med de midler, der er til rådighed fra bistand, som blev godkendt i 2002²¹, 610 mio. EUR i lån. Ud af dette beløb blev den første tranche på 100 mio. EUR udbetalt medio maj 2014.

Den 14. april 2014 vedtog Rådet yderligere MFA-lån til Ukraine²² til et maksimalt beløb af 1 mia. EUR. Den første rate (500 mio. EUR) blev udbetalt i juni 2014.

3.1.4. Euratom-lån

Euratom-lån til medlemsstater eller visse støtteberettigede tredjelande (Den Russiske Føderation, Armenien og Ukraine) har et loft på 4 mia. EUR, hvoraf ca. 85 % allerede er brugt. De resterende ca. 600 mio. EUR kan bruges til at finansiere nye projekter. Et lån på 300 mio. EUR til Ukraine, som skal bruges til at opgradere de eksisterende nukleare anlæg, blev undertegnet den 7. august 2013.

Udvikling i 2013

Der var ingen nye udbetalinger i 2013. De tilbagebetalte beløb bestod af 19,81 mio. EUR fra Bulgarien, 10 mio. EUR fra Rumænien og 6,61 mio. EUR fra Ukraine.

Udvikling efter den 31. december 2013

Ingen yderligere udvikling.

3.2. Udvikling i EIB's eksterne finansieringstransaktioner

Udvikling i 2013

EU's garanti til EIB for EIB's finansiering for perioden 2007-2013 ("det eksterne mandat for 2007-2013") blev forlænget med seks måneder, da Rådet og Europa-Parlamentet pr. 31. december 2013 ikke havde truffet afgørelse om en ny EU-garanti til EIB.

Den syriske regerings misligholdelse af rentebetalinger og tilbagebetaling af lån fortsatte i 2013. EIB har trukket på garantifonden for at dække disse misligholdelser (se afsnit 5.3 nedenfor).

Inden for rammerne af det eksterne mandat for 2007-2013 voksede antallet af nye låneaftaler med 17 % i 2013 og androg 3 901 mio. EUR. Der blev udbetalt lån på i alt 2 228 mio. EUR (+ 20 % sammenlignet med 31. december 2012). Det samlede beløb for undertegnede lån og udbetalte lån under dette mandat var således på henholdsvis 27 062 mio. EUR og

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 388/2010/EU af 7. juli 2010 om makrofinansiel bistand til Ukraine (EUT L 179 af 14.7.2010, s. 1).

²¹ Rådets afgørelse 2002/639/EF af 12. juli 2002 om supplerende makrofinansiel bistand til Ukraine (EFT L 209 af 6.8.2002, s. 22).

²² Rådets afgørelse nr. 2014/215/EU af 14. april 2014 om makrofinansiel bistand til Ukraine (EUT L 111 af 15.4.2014, s. 85).

13 590 mio. EUR pr. 31. december 2013. EIB's tidligere eksterne mandater fremgår af bilaget til tabel A1 i arbejdsdokumentet.

Udvikling efter den 31. december 2013

Den nye afgørelse om en EU-garanti for EIB's transaktioner uden for Unionen for perioden 2014-2020²³ blev vedtaget i april 2014. Det fastsættes, at det maksimale loft for EU-garantien bør opdeles i et fast loft på maksimalt 27 mia. EUR og et fakultativt supplerende beløb på 3 mia. EUR. Der træffes afgørelse om aktivering af hele eller en del af det fakultative beløb efter den almindelige lovgivningsprocedure på grundlag af rapporten om midtvejsevalueringen af EIB's gennemførelse af afgørelsen og udviklingen i EIB's transaktioner. Parallelt hermed er en ny garantiaftale ved at blive indgået, som det kræves i afgørelsens artikel 14.

De udestående beløb pr. 31. december 2013 for de forskellige mekanismer, som er omtalt i dette afsnit, er angivet i tabel 1.

4. RISICI DÆKKET AF EU'S BUDGET

4.1. Definition af risiko

Risikoen for EU's budget stammer fra den udestående kapital og renter i forbindelse med garanterede transaktioner.

I denne beretning er der brugt to metoder til at vurdere risiciene for EU's budget (enten direkte eller indirekte via fonden):

- "Den samlede risiko, som er dækket" er baseret på summen af den samlede udestående kapital for de berørte transaktioner på en given dato, inkl. påløbne renter²⁴.
- Budgetmetoden, der defineres som "den årlige risiko dækket af EU's budget", er baseret på beregningen af det maksimale beløb, som EU ville skulle udbetale i et regnskabsår, hvis alle garanterede lån blev misligholdt²⁵.

4.2. Samlet risikosammensætning

Indtil 2010 hang den maksimale risiko i form af de samlede udestående beløb hovedsagelig sammen med lån til tredjelande. Siden 2011 har finanskrisen haft alvorlige konsekvenser for medlemsstaternes offentlige finanser og ført til en stigning i EU's långivningsaktiviteter for at tilgodese det øgede statslige finansieringsbehov i medlemsstaterne.

Som følge heraf har risikosammensætningen ændret sig. Pr. 31. december 2013:

²³ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU af 16. april 2014 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (EUT L 135 af 8.5.2014, s. 1).

²⁴ Jf. tabel 1 i beretningen.

²⁵ Med henblik på denne beregning antages det, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes, så der er kun taget hensyn til forfaldne betalinger (se tabel 2 og 3a/3b i beretningen og tabel A2 i arbejdsdokumentet).

- vedrørte 71 % af det samlede udestående beløb lånoptagelse i forbindelse med lån til medlemsstater, der dækkes direkte af EU's budget (sammenlignet med 45 % pr. 31.12.2010).

Den detaljerede opdeling af den risiko, som var dækket af EU's budget pr. 31. december 2013, fremgår af tabel 1 nedenfor.

Tabel 1: Samlede udestående beløb dækket af EU's budget pr. 31. december 2013 (mio. EUR)				
	Udestående kapital	Påløbne renter	I alt	%
<u>Medlemsstater*</u>				
Euratom	357	2	359	<1%
Betalingsbalance-støtte	11 400	223	11 623	14%
EIB	2 657	22	2,676	3 %
EFSM	43 800	669	44 469	54 %
<u>Subtotal - medlemsstater</u>	58 214	916	59 130	71 %
<u>Tredjelande**</u>				
Makrofinansiel bistand	565	5	569	1 %
Euratom	29	0	29	<1%
EIB***	22 917	155	23 072	28 %
<u>Subtotal - tredjelande</u>	23 510	160	23 670	29 %
I alt	81 724	1 076	82 799	100 %
* Denne risiko dækkes direkte af EU's budget. Den inkluderer også MFA-lån, Euratom-lån og EIB-lån ydet forud for EU-tiltrædelsen.				
** Denne risiko dækkes af fonden.				
*** Lån, som er overgået til EU efter Syriens misligholdelse af EIB-lån, er medregnet (beløb: 60 mio. EUR).				

Tabel A1, A2, A3a og A3b i arbejdsdokumentet indeholder mere detaljerede oplysninger om disse udestående beløb, især med hensyn til loft, udbetalte beløb eller garantisatser.

4.3. Årlig risiko dækket af EU's budget

For 2014 er det maksimale beløb, som EU ville skulle udbetale (direkte og via fonden) – *forudsat at alle* garanterede lån blev misligholdt – på 7 395 mio. EUR. Det svarer til hovedstol og rentebetalinger af de garanterede lån, som forfalder i 2014, forudsat at de misligholdte lån ikke fremrykkes (jf. tabel A2 i arbejdsdokumentet).

4.3.1. Risiko knyttet til medlemsstaterne

Risikoen knyttet til medlemsstaterne vedrører:

- a) EIB-lån og/eller MFA-lån og/eller Euratom-lån ydet før EU-tiltrædelsen
- b) lån ydet under betalingsbalancemekanismen og
- c) lån ydet under EFSM-ordningen.

Tabel 2: Rangordning af medlemsstaterne efter den årlige risiko for EU's budget i 2014 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Lån	Maksimal årlig risiko	Landets vægt i forhold til medlemsstaternes årlige risiko	Landets vægt i forhold til den samlede årlige risiko (medlemsstater og tredjelande)
1	Ungarn	a)+b)	2 128,42	41,0 %	28,8 %
2	Letland	a)+b)	1 096,43	21,1 %	14,8 %
3	Irland	c)	661,00	12,7 %	8,9 %
4	Portugal	c)	644,88	12,4 %	8,7 %
5	Rumænien	a)+b)	377,02	7,3 %	5,1 %
6	Bulgarien	a)	87,52	1,7 %	1,2 %
7	Tjekkiet	a)	56,44	1,1 %	0,8 %
8	Polen	a)	52,49	1,0 %	0,7 %
9	Kroatien	a)	42,62	0,8 %	0,6 %
10	Slovakiet	a)	25,78	0,5 %	0,3 %
11	Slovenien	a)	7,44	0,1 %	0,1 %
12	Litauen	a)	4,95	0,1 %	0,1 %
13	Cypern	a)	3,29	0,1 %	<0,1 %
I alt			5 188,29	100 %	70,2 %

4.3.2. Risiko knyttet til tredjelande

Fonden dækker garanterede lån til tredjelande med løbetider, der strækker sig til 2042. I 2014 vil fondens maksimale risiko knyttet til tredjelande udgøre 2 206 mio. EUR (30 % af den samlede årlige risiko).

De ti lande (ud af 42 lande), der rangerer øverst, når det gælder deres samlede udeståender, er anført nedenfor. De tegner sig for 1 684 mio. EUR eller 76,3 % af fondens årlige risiko. Den økonomiske situation i disse lande analyseres og kommenteres i punkt 3 i arbejdsdokumentet.

Kreditværdigheden som vurderet af kreditvurderingsbureauerne er også anført i hver landetabel.

Risikoen knyttet til tredjelande vedrører EIB's udlån og/eller MFA-lån og/eller Euratom-lån (se nærmere i tabel A3b og A4 i arbejdsdokumentet).

Tabel 3: Rangordning af de **10 tredjelande**, der repræsenterer den største årlige risiko for EU's budget i 2014 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Maksimal årlig risiko	Landets vægt i forhold til tredjelandes årlige risiko	Landets vægt i forhold til den samlede årlige risiko (medlemsstater og tredjelande)
1	Tyrkiet	542,67	24,6 %	7,3 %
2	Tunesien	221,59	10,0 %	3,0 %
3	Marokko	217,77	9,9 %	2,9 %
4	Serbien	195,00	8,8 %	2,6 %
5	Egypten	184,11	8,3 %	2,5 %
6	Brasilien	102,45	4,6 %	1,4 %
7	Sydafrika	74,51	4,6 %	1,4 %
8	Syrien	72,52	3,3 %	1,0 %
9	Bosnien-Hercegovina	63,24	2,9 %	0,9 %
10	Ukraine	10,61	0,5 %	0,1 %
	De 10 i alt	1 684,47	76,3 %	22,8 %

5. AKTIVERING AF GARANTIERNE OG FONDENS UDVIKLING

5.1. Aktivering af garantierne

5.1.1. Udbetalinger over de likvide midler

Når en debitor betaler EU for sent, trækker Kommissionen på sine likvide midler for at undgå forsinkelser og de dermed forbundne omkostninger i forbindelse med betalingen af renter og afdrag på dens lån²⁶. Dette skete ikke i 2013.

5.1.2. Udbetalinger over EU's budget

I tilfælde af misligholdelse ville der blive trukket på EU's budget for at dække det manglende beløb. Da der ikke blev registreret nogen misligholdelser fra medlemsstaternes side i 2013, blev der ikke anmodet om bevillinger.

5.1.3. Træk på fonden og inddrivelser

I tilfælde af for sen betaling fra en modtager af et lån til tredjelande, der er ydet eller garanteret af EU, trækkes der på fonden for at dække misligholdelsen senest tre måneder efter fremsættelsen af anmodningen²⁷.

EIB oplevede misligholdelser på visse rentebetalinger og låneafdrag fra den syriske regering fra december 2011. Da de officielle betalingsanmodninger ikke gav noget resultat, begyndte EIB at trække på fonden i maj 2012. Udviklingen i trækkene på fonden svarende til misligholdte lån i Syrien fremgår af tabel 4.

De beløb, som trækkes af EIB, hæves på garantifondens konto efter tilladelse fra Kommissionens tjenestegrene. Når EU foretager en betaling under EU-garantien, overgår EIB's rettigheder og retsmidler til EU. Det er EIB, der på vegne af EU gennemfører inddrivelsesprocedurer for de beløb, som er overgået til EU.

²⁶ Se artikel 12 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse nr. 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

²⁷ Fra fondens oprettelse i 1994 til rapporteringsdatoen er der blevet trukket et sammenlagt beløb på 502 mio. EUR. Der blev inddrevet et beløb på 579 mio. EUR (dette beløb omfatter tilbagebetalte hovedstols- og rentebeløb plus morarenter plus realiserede valutakursgevinster og -tab). Der gives nærmere oplysninger i afsnit 2.5.4 i arbejdsdokumentet.

Tabel 4: Træk på Garantifonden i forbindelse med misligholdte lån i Syrien (mio. EUR)

År	Antal træk	Beløb for de skyldige afdrag	Morarenter og påløbne renter (1)	Inddrevet beløb ²⁸	I alt
2012	2	24,02	ikke relevant	2,15	21,87
2013	8	59,27	1,36	0	60,63
I alt	10	83,29	1,36	2,15	82,50

(1) EIB opkræver først morarenter og påløbne renter i forbindelse med den anden betalingsanmodning for hvert enkelt lån; de beregnes fra misligholdelsesdatoen og indtil den dato, hvor Garantifonden betaler beløbet.

Pr. 31. december 2013 beløber den samlede udestående kapital i forbindelse med garanterede lån til Syrien sig til 554 mio. EUR, og det sidste lån forfalder i 2030.

5.2. Udviklingen i fonden

I henhold til reglerne i garantifondsforordningen skal fondens midler være af passende størrelse, dvs. andrage et målbeløb på 9 % af de samlede forpligtelser (hovedstol og påløbne renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion. Der er indført en tilførselsmekanisme for at sikre, at målbeløbet opfyldes.

På grundlag af tilførselsmekanismen udbetalte EU's budget 155,66 mio. EUR til fonden i februar 2013, mens den betaling, som blev foretaget i februar 2014, beløb sig til 58,43 mio. EUR.

Pr. 31. december 2013 beløb fondens nettoaktiver²⁹ sig til 1 981,29 mio. EUR. Forholdet mellem nettoaktiverne og de samlede forpligtelser³⁰ (23 609,19 mio. EUR) som defineret i garantifondsforordningen var lavere end målbeløbet. I forslaget til EU's budget for 2015 blev der derfor indføjet en tilførsel på 144,40 mio. EUR.

Pr. 31. december 2013 havde fonden 82,5 mio. EUR i restancer til inddrivelse.

²⁸ Siden fondens oprettelse i 1994 og frem til rapporteringsdatoen har dens samlede inddrivelse beløbet sig til 579 mio. EUR (dette beløb omfatter tilbagebetalte hovedstols- og rentebeløb plus morarenter plus realiserede valutakursgevinster og -tab).

²⁹ Fondens samlede aktiver minus påløbne forpligtelser (EIB-gebyrer og revisionsgebyrer).

³⁰ Inkl. påløbne renter.